

Men hvis det er et problem for den ene af forældrene at få den nuancerede udvikling for barnet på det, der er deres hjemlige sprog, ville det så ikke være en god idé at fastholde det tilbud?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Hans Peter Baadsgaard. Og så har jeg yderligere hr. Kurt Christiansen for en kort bemærkning, og så tror jeg vi er ved at være færdige i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det var fru Gitte Lillelund Bech, der gerne ville have at vide, hvor mange generationer det så drejer sig om. Jamen dér er det jo, jeg siger: Vi kunne jo drøfte det, for hvis det forholder sig sådan, at barnet faktisk derhjemme fra, fordi det taler to sprog derhjemme, mestrer to sprog, når det kommer i skole, så er det jo spørgsmålet, om der er et behov. Men hvis ikke det kan det, kan det jo godt være, at det, til trods for at den ene forælder er født i Danmark, alligevel skal have modersmålsundervisning. Altså det, at jeg lægger op til en drøftelse, er jo ikke det samme, som at jeg har et færdigt svar, for så behøver man jo ikke drøfte så forfærdelig meget.

Og derfor vil jeg også sige til spørgsmålet, om ikke det er trist – eller hvad det nu var, der blev sagt – at det bliver et problem: Jo, det synes jeg det er, for det behøver ikke at være et problem at kunne mestre to sprog. Og det skal være ganske naturligt, at man kan det, helt oplagt. Det, der er kunsten, er at gøre dem til reelle tosprogede på den eller den anden måde og give dem de bedst mulige vilkår for det, og det er det, Socialdemokratiet har givet udtryk for her i dag.

Og så kan det da godt være, at fru Anne Baastrup har ret i, at der vil komme en naturlig afvikling, for hvis det er sådan, at vi får den situation, som jeg refererede til før, så kan det godt være, at det afvikler sig selv, men det er jeg ikke klar over, det er jeg ikke overbevist om. Og skal vi videre i drøftelserne, skal vi selvfølgelig have klarhed over det, for hvis det afvikler sig selv efter en generation eller to, ja, så behøver vi jo ikke bekymre os om, om vi skal give det i femte generation, som fru Anne Baastrup ved sidste runde i den her sag mente vi jo måtte fortsætte med, så længe der var behov for det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Kurt Christiansen for en kort bemærkning, og jeg gør opmærksom på, at det er en kort bemærkning til den socialdemokratiske ordfører.

(Kort bemærkning).

Kurt Christiansen (DF):

Det er jo regeringens politik, at man vil have de fremmede ud i de små samfund. Så de dér 12 personer, man skal have for at oprette modersmålsundervisningen, kommer man meget hurtigt op på ude i de små kommuner, og vi synes, det er urimeligt, at de små kommuner pålægges den ekstraudgift.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Blot til et spørgsmål, som også har været rejst undervejs, nemlig spørgsmålet om danske børn af danske forældre, som har opholdt sig i udlandet i et sådant omfang, at den dansksproglige tilegnelse kan være vanskelig:

Det er op til den enkelte kommune og skoleleders bestemmelse, om der skal ske en visitation via skolepsykolog, eller om det ikke skal ske via skolepsykolog. Det er dermed ikke noget, som er fastsat fra centralt hold.

Det samme gælder i øvrigt tosprogede børn: Også her kan skolepsykologen spille en rolle, hvilket jeg også vil forvente at hr. Hans Peter Baadsgaard vil være enig i: at det er vigtigt i kvalitetssikringen, at de, som er kvalificerede til at vurdere og understøtte børn i deres sproglige indlæring, får den hjælp, de har brug for.

Det samme gælder i øvrigt tosprogede børn: Også her kan skolepsykologen spille en rolle, hvilket jeg også vil forvente at hr. Hans Peter Baadsgaard vil være enig i: at det er vigtigt i kvalitetssikringen, at de, som er kvalificerede til at vurdere og understøtte børn i deres sproglige indlæring, får den hjælp, de har brug for.

Gitte Lillelund Bech (V):

Venstre vil ved denne førstebehandling endnu en gang plædere for, at kommunernes forpligtelse til at tilbyde modersmålsundervisning opheves. Det må være på tide, at kommunerne får valgfrihed, så kommunerne selv kan vælge, hvorvidt de vil tilbyde en modersmålsundervisning, eller om ressourcerne kan bruges bedre på en anden måde for at sikre integration.

Jeg vil også med det samme slå fast, at alle, der har opholdstilladelse i Danmark, har et personligt ansvar for deres egen og for deres børns integration. Modersmålsundervisning er derfor efter vores mening primært hjemmets ansvar. Det er en privat sag, hvorfor kommunerne ikke skal være forpligtede til at tilbyde denne her undervisning.